

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
5.Bf.235/2014/10. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2015. év július hó 8. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

Í T É L E T E T:

A befolyással üzérkedés vétsége és más bűncselekmények miatt vádlott ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 20.B.84/2010/90. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vagyonekhozást 50.000 (ötvenezer) forint erejéig rendeli el.

Az elsőfokú eljárásban felmerült összesen 348.179 (háromszáznegyvennyolcezer-százhetvenkilenc) forint büntügyi költséget a vádlott köteles az államnak megfizetni.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a vádlott személyi igazolványának száma A.

A másodfokú eljárásban felmerült 5.440 (ötezer-négyszáznegyven) forint büntügyi költséget a vádlott viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

A Budapest Környéki Törvényszék a 2014. március 18-án kelt 20.B.84/2010/90. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki befolyással üzérkedés vétségében (1978. évi IV. törvény 256. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont) és 15 rendbeli magánokirat-hamisítás vétségében (1978. évi IV. törvény 276. §), melyből 8 rendbeli folytatólagosan elkövetett.

Ezért öt halmazati büntetésül 1 év fogházbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra és 150.000 forint vagyonekhozásra ítélte.

Rendelkezett a járulékos kérdések, így az előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztésbe beszámítása, a polgári jogi igények elbírálása, a lefoglalt okiratok és CD lemez, valamint a büntügyi költség tekintetében is.

A csalás vétsége (1978. évi IV. törvény 316. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont) miatt a büntetőeljárást megszüntette.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a jogorvoslati nyilatkozatra fenntartott 3 napon belül az ügyész, a vádlott és védője közül a vádlott jelentett be fellebbezést enyhítés végett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.568/2014/1. számú átiratában az ügy elbírálására tanácsülés tartását indítványozta, egyúttal bejelentette, hogy nyilvános ülés tartása esetén azon nem vesz részt.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat betartotta, megalapozott tényállást állapított meg, részletesen értékelte a bizonyítékokat és okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére. Törvényes a cselekmények minősítése, de téves a magánokirat-hamisítás vétsége tekintetében a rendbeliség, mert a sértett jogviszonyok számához igazítottan a helyes minősítés 13 rendbeli, melyből 8 rendbeli folytatólagos.

Törvényesnek tartotta a vádelejtés miatt a csalás vétségénél az eljárás megszüntetését, de a jogszabályi hivatkozás (316. §) helytelen.

A bűnösségi körülmények felsorolását helyesnek, a kiszabott büntetést megfelelőnek, az egyéb rendelkezéseket törvényesnek tartotta.

Ezért az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a magánokirat-hamisítás vétségének 13 rendbelire módosítását, egyebekben helybenhagyást indítványozott.

A nyilvános ülésen a vádlott védője felmentésért és enyhítésért tartotta fenn a fellebbezését arra figyelemmel, hogy a vádlott mindvégig tagadta a bűncselekmények elkövetését. Felvetette, hogy a befolyással üzérkedésnél nincs arra adat, hogy a vádlott bárkinél arra hivatkozott volna, hogy befolyással bír, a vádlott csak lótot-futott. Amennyiben a vádlott fellebbezése enyhítésre irányul, az igen jelentős időmúlásra, a vádlott betegségére, kiskorú gyermekére, és arra, hogy haszna nem volt a cselekményekből, enyhébb büntetés kiszabását kérte.

A bejelentett fellebbezés nem alapos, a főügyészi indítvány nem helytálló.

Az ítéletábra a bejelentett fellebbezés folytán az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. § (1) bekezdése alapján, teljes terjedelmében felülbírálta. Ez alól csak a vádelejtés miatti eljárás megszüntetése kivétel, mivel e körben a jogerő beállt.

Felülbírálata során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le. A tanács összetételében történt változás miatt a Be. 287. §-a előírásainak megfelelően ismételte meg az eljárást. A tárgyalás folytonossága megállapítható.

Alappal és kellő indokkal utasította el az elsőfokú bíróság a vádlott bizonyítási indítványait is, és azt a Be. 258.§ (3) bekezdés f/ pontja szerint ítéletében meg is indokolta.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást kellő részletességgel és körültekintéssel folytatta le. A vád tárgyává tett cselekmények elbírálása szempontjából releváns bizonyítékokat feltárta, azokat egyenként, egymással összevetve értékelte, mérlegelte. A bizonyítékok értékeléséből okszerű, a logika szabályainak ellent nem mondó következtetést vont le. Nem tévedett akkor sem, amikor az általa megállapított tényekből további tényekre vont le következtetést.

A lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként az elsőfokú bíróság túlnyomórészt megalapozott, a Be. 351. §-ának (2) bekezdésében írt hibáktól, hiányosságoktól mentes tényállást állapított meg. A tényállás azonban mind a vádlott személyi körülményei, mind a történeti rész tekintetében kiegészítésre és helyesbítésre szorul.

Az ítéletábra a vádlott erkölcsi bizonyítványa, valamint az iratok tartalma alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a Be. 352. §-ának (1) bekezdés a) pontjára tekintettel az alábbiak szerint kiegészíti és helyesbíti:

A vádlottat az ítéletben feltüntetetten kívül a következők szerint ítélték még el:

A Gödöllői Városi Bíróság a 2010. szeptember 17-én kelt 1.B.70/2010/7. számú ítéletével a 2005-ben bizonylati rend megsértésével elkövetett számvitel rendje megsértésének vétsége miatt 400 nap, összesen 120.000 forint pénzbüntetésre ítélte.

A Szekszárdi Városi Bíróság a 2011. szeptember 9-én kelt 31.B.750/2010/20. számú és a Szekszárdi Törvényszék 8.Bf.231/2011/7. számú, 2012. március 22-én jogerős ítéletével a 2009. június 9-én elkövetett csalás büntette miatt 1 év 8 hónap 4 évre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte.

A Budakörnyéki Járásbíróság a 2013. április 12-én jogerős 7.B.1084/2010/27. számú ítéletével a 2009. augusztusában elkövetett csalás büntette miatt 1 év 3 év próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte.

A Váci Járásbíróság a 2013. május 27-én jogerős 6.B.12/2010/33. számú ítéletével a 2008. november 4-én elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége miatt 99.000 forint pénzbüntetésre ítélte.

A vádlott ellen több büntetőeljárás van folyamatban.

A Hajdúböszörményi Városi Ügyészség B.1687/2011. számon nyújtott be vádiratot ellene a 2009. október 21-én elkövetett 7 rendbeli csalás büntette és hamis magánokirat felhasználásának vétsége miatt. Az eljárás a Hajdúböszörményi Járásbíróságon 1.B.172/2014. számon van folyamatban.

A Nyíregyházi Rendőrkapitányság is nyomozást folytatott a vádlott ellen a 2012. május 27-én elkövetett csalás vétsége és 2 rendbeli magánokirat-hamisítás vétsége miatt. Az ügyben a Budapesti IX. Kerületi Ügyészség B.106/2015. számon nyújt be vádat a Pesti Központi Kerületi Bírósághoz.

A vádlott ellen a Szekszárdi Ügyészség B.1354/2013. számon emelt vádat a 2013. május 9-én elkövetett számviteli rend megsértésének büntette miatt. Az eljárás a Szekszárdi Járásbíróságon B.453/2014. számon van folyamatban.

A tényállás 1. pontjához (ítélet 4. oldal 1. bekezdés) az indokolásból átemeli az ítélet 13. oldal 7., 8., 9., 10. és 14. oldal 1 bekezdését.

A tényállás 2. pontjánál a szerződés aláírásának dátumát 2008. december 5-re, a tanúnak jutó támogatás összegét 175.441 forintra helyesbíti.

E ponthoz az indokolásból átemeli az ítélet 14. oldal 5., 6. és 7. bekezdését.

A tényállás 3. pontjához az indokolásból átemeli az ítélet 15. oldal 3., 4., 5. és 6. bekezdését.

A tényállás 4. pontjához az indokolásból átemeli az ítélet 16. oldal 2., 3. és 4. bekezdését.

A tényállás 5. pontjához az indokolásból átemeli az ítélet 16. oldal 8. és a 17. oldal 1. és 2. bekezdését.

A tényállás 6. pontjához az indokolásból átemeli az ítélet 17. oldal 7., 8. és a 18. oldal 1. és 2. bekezdését.

A tényállás 7. pontjához az indokolásból átemeli az ítélet 18. oldal 6., 7. és 8. bekezdését.

A tényállás 8. pontjához az indokolásból átemeli az ítélet 19. oldal 5. bekezdését.

A tényállás 9. pontjához az indokolásból átemeli az ítélet 20. oldal 3. bekezdését.

A tényállás 10. pontjához az indokolásból átemeli az ítélet 20. oldal 8., 9. és a 10. oldal 1., 2., 3., 4. és 5. bekezdését.

A tényállás 11. pontjához az indokolásból átemeli az ítélet 22. oldal 4., 5., 6. és 7. bekezdését.

Az egyes tényállási pontokhoz kapcsolódóan a valótlan tartalmú okiratokra vonatkozó megállapítások tényállásokhoz átemelése azért volt szükséges, hogy teljesen egyértelművé váljon a cselekmények menete, a vádlotti magatartás, valamint ezen adatok birtokában a rendbeliség és a folytatólágosság is egyértelműen, pontosan megállapítható.

A fenti kiegészítésekkel és helyesbítésekkel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás már minden tekintetben megalapozott, következésképp ez a tényállás a Be. 352. § (2) bekezdése értelmében irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

Az elsőfokú bíróság eleget tett indokolási kötelezettségének.

Iratszerűen és részletesen felsorolta azokat a bizonyítékokat, amelyeket a tényállás szempontjából bizonyítékként értékelt. Igen részletesen elemezte a vádlottnak a tárgyalások során összefüggően előterjesztett védekezését, illetve a meghallgatott tanúk vallomására tett észrevételeit, nyilatkozatait. Részletesen számot adott arról, hogy a vádlott védekezését miért nem fogadta el, mely állítását, milyen bizonyíték, mely körben cáfolta. Indokát adta annak is, hogy az egyes tényállási pontok tekintetében a tényállás megállapításánál miért a meghallgatott tanúk vallomását vette alapul a részletesen felsorolt okiratok mellett.

Helyesen járt el az elsőfokú bíróság akkor, amikor elfogadta tanú2, tanú1, tanú3, tanú4, tanú5, tanú6, tanú7, tanú8, tanú9 és tanú10 tárgyaláson tett vallomását, tanú11 írásbeli tanúvallomását, tanú12 nyomozás során tett, a tárgyaláson felolvasott vallomását, valamint tanú13 és tanú14 vallomását, mivel a vallomások a vádlotti védekezést minden lényeges kérdésben cáfolták.

Az elsőfokú bíróság értékelésének helytállóságát támasztja alá a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség feljelentése (nyomozati iratok 370. oldal), valamint azon átirata (nyomozati iratok 837. oldal), amely szerint a pályázatkezelői tájékoztató nem felel meg az NFÜ szabványnak, a „Támogatási szerződés” megnevezésű irat a programokban nem szereplő pályázatról rendelkezik, „EHS programigazgató tisztség nem létezik; tanú15 aláírási joga nincs; a megkeresésben szereplő 11 vállalkozás, illetve magánszemély nem vett részt pályázati felhívásban.

Ugyanez állapítható meg a Kft2. feljelentésére, mely egyúttal becsatolta azokat a nyomtatványokat, formaleveleket, amiket használni szoktak és amely azt tartalmazza, hogy a 2010. március 29-én kelt levél tartalma - a Kft3. támogatásra érdemességéről szóló döntés - nem felel meg a valóságnak; a levél tartalma eltér a formalevél tartalmától, pl. Kft. helyett Kht., székhelye hibás, a két aláírás nyilvánvalóan hamisított. (nyomozati iratok 91. oldal)

A Fejlesztési Központ tanú16 egyéni vállalkozóval kapcsolatban tett feljelentése és tájékoztatása (nyomozati iratok 1019. oldal) - mely a többi dokumentumhoz hasonlóan megállapította a „Támogatási szerződés”-ről és a kifizetési kérelemről, hogy azok hamisítványok - azt rögzíti, hogy a hivatkozott azonosító számon benyújtott pályázat nem létezik; tanú16 egyéni vállalkozó által a Gazdaságfejlesztési Operatív Program keretében benyújtott pályázat a Zrt. kezelésében lévő pályázatok között nem szerepel; tanú17 nevű személy nem dolgozik a Zrt.-nél; a szerződést önállóan írták alá, holott a társaságnál a cégjegyzés módja együttes; a szerződésen a Zrt. pecsétje hamis; az azonosító számú kiírás címe nem „magas foglalkoztatási hatékonyságú projektek komplex fejlesztése”, hanem „magas foglalkoztatási hatású projektek komplex támogatása”.

A feljelentésekben, tájékoztatásokban rögzítettekkel egyezően, részletesen nyilatkoztak a pályázatokról az adatlapokról, értesítőlevelekről, a szerződésekről a tanú18, tanú19 és tanú20 tanúk, akik határozottan cáfolták, hogy a nekik bemutatott bármelyik „okiratot” aláírták volna.

Nemcsak a fenti feljelentések, tájékoztatások és tanúvallomások cáfolták a vádlott védekezését és állításait, hanem brüsszeli hatóságok és a Kft1. tájékoztatása is.

A bizonyítékok a vádlott tagadásával szemben egy irányba, a vádlott büntetőjogi felelőssége irányába mutatnak.

Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére.

Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor az elkövetéskori Btk.-t alkalmazta.

Törvényes a vádlott cselekményeinek a minősítése és helyes a rendbeliség meghatározása is a magánokirat-hamisítás vétsége kapcsán arra tekintettel, hogy a 12 tényállási pont közül a 2-12. egy-egy egyéni vállalkozóhoz vagy céghez kapcsolódik, az 1. tényállási pont három céghez kapcsolódik és külön került megállapításra - helyesen - a Bt. tulajdonosával, tanú13-mal kapcsolatos magatartás. A 15 rendbeli cselekményből a 8 rendbeli folytatólagos elkövetés megállapítása helyes azzal, hogy az ítélet 24. oldal utolsó és a 25. oldal első bekezdésében felsoroltak között téves tanú7 feltüntetése, mert esetében a folytatólagos elkövetés nem állapítható meg, megállapítható azonban a felsorolásban nem szereplő tanú4 esetében.

A büntetés kiszabása körében irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket az elsőfokú bíróság részben sorolta fel helyesen, így azokat az ítélőtábla az alábbiakkal egészítette ki:

További súlyosító körülményként értékelte a vádlott terhére a büntetőeljárások hatálya alatti elkövetést. Az enyhítő körülmények körében mellőzte annak megállapítását, hogy az időmúlás részben neki is felróható volt, mivel a vádlott a nyomozás során és a bírósági szakaszban is számos alkalommal nem jelent meg a meghallgatáson illetve a tárgyaláson, ami miatt elővezetését rendelték el, elfogatóparancsot adtak ki ellene, így az időmúlás neki volt felróható. Bár valóban hosszabb ideje büntetőeljárás hatálya alatt áll a vádlott, a fenti okok miatt ez a körülmény a javára csak igen kis súllyal vehető figyelembe.

A bűnösségi körülmények ilyen változása miatt a kiszabott büntetés nem tekinthető eltúlzottan súlyos büntetésnek, az megfelel a cselekmények tárgyi súlyának, a vádlott személyiségében rejlő társadalomra veszélyességnek, a vádlott alanyi bűnössége fokának, a bűnösségi körülményeknek, valamint a büntetési céloknak. Így a kiszabott büntetés lényeges enyhítésére nem kerülhet sor.

Az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor a vádlottat a közügyektől 1 évre eltiltotta, jogszabályi hivatkozása azonban téves, az helyesen az 1978. évi IV. törvény 53. §-án és az 55. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Az irányadó tényállás alapján (11. pont) törvényesen rendelt el 50.000 forintra vagyoneklobzást. Tévedett azonban, amikor a tényállás 12. pontja (tanú10-re vonatkozó) tekintetében is vagyoneklobzást rendelt el 100.000 forint erejéig.

A tanú10-re vonatkozóan az ügyész a vádat elejtette a csalás vétsége tekintetében (az ítélet 2. oldal 3. bekezdése ezt tartalmazza, itt csak annyi kiegészítés szükséges, hogy a tanú10 által átadott 100.000 forintról van szó). Ezért ezen összegre vagyoneklobzást elrendelni nem lehet, ugyanúgy,

ahogy nem került erre sor a tényállás 10. pontja, a tanú²¹ által a vádlott számlájára befizetett 510.000 forint tekintetében sem.

A végrehajtási fokozatra, feltételes szabadságra vonatkozó, valamint járulékos kérdések tekintetében hozott rendelkezések - a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezés kivételével - törvényesek. Tévedett ugyanis az elsőfokú bíróság, amikor a Be. 338. § (2) bekezdés II. fordulatára hivatkozással a felmerült bűnügyi költség egy része tekintetében akként rendelkezett, hogy az az állam terhén marad, mivel a vádlott felróható magatartása - meg nem jelenése - miatt került sor a tárgyalások elhalasztására, így a felmerült kirendelt védői díjak és az igazságügyi elmeorvos szakértői díj is olyan bűnügyi költség, amelynek a megfizetésére a vádlott köteles.

A főügyési átirat helyesen észrevételezte, hogy a csalás vétsége tekintetében, feltehetően elírás miatt téves a felhívott törvényhely. Mivel azonban az ítélet ezen rendelkezése tekintetében a részjogerő beállt, ennek észlelésén túl más intézkedést az ítéletábra nem tehetett.

Az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. §-ának (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, míg az ítélet egyéb, törvénynek megfelelő rendelkezéseit a Be. 371. §-ának (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A vádlott védelmét a másodfokú eljárásban kirendelt védő látta el. Az ennek folytán felmerült bűnügyi költség összegét az ítéletábra a Be. 381. § (1) bekezdése alapján megállapította és mivel a bejelentett fellebbezés eredményre nem vezetett, a Be. 338. § (1) bekezdése alapján akként rendelkezett, hogy azt a vádlott köteles viselni.

Budapest, 2015. év július hó 8. napján

dr. Magócsi István sk

a tanács elnöke

Zólyominé dr. Törő Erzsébet sk.

előadó bíró

. Borbás Virág Bernadett sk.

bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 20.B.84/2010/90. számú ítélete a Fővárosi Ítéletábra mint másodfokú bíróság 5.Bf.235/2014/10. számú ítéletében írt változtatással 2015. év július hó 8. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Budapest, 2015. év július hó 8. napján

dr. Magócsi István sk.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Moncz Tímea

tisztviselő